

Píeň: 074 – Křížová cesta IV. T: V. Renč 1969 – N: I. Hurník 1969

1. Prv-ní za-sta-ve-ní věr-ně při-po-mí-ná,
co vše způ-so-bi-la na-še těž-ká vi-na.
Člo-věk Bo-ha sou-dí, Bůh to ti-še sná-ší,
z hlou-bi srd-ce pla-tí ce-nu spá-sy na-ší.

Utrpení – radost Úvod:

Evangelium je radostná zvěst- jsme pozváni k radosti. Ale je možné prožívat radost za všech okolností? I v utrpení? V nemoci, ve starostech, v únavě všedních dní, ve stáří? Jak prožíval Ježíš konec svého života, když šel křížovou cestou nevyspalý, vyčerpaný, zbičovaný, posmíváný? Můžeme tam vyčíst něco, podle čeho bychom se mohli řídit i my? Pane Ježíši, dej nám to poznat!

1. První zastavení věrně připomíná, / co vše způsobila naše těžká vina. / Člověk Boha soudí, Bůh to tiše snáší, / z hloubi srdce platí cenu spásy naší.

1. Zastavení: Ježíš je odsouzen

K Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme ti,
L neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Pán Ježíš byl v právu. Na jeho straně byla pravda, ale soud dopadl jinak. V nás by se všechno bouřilo. Ježíš mlčí. Věděl, že odpor, obhajoba a vůbec jakákoliv slova jsou někdy zbytečná. Vůlí jeho Otce bylo obětovat za nás život a toto odsouzení bylo počátkem plnění Jeho vůle. A Boží vůle má vždycky za cíl dobro a krásu, a tak bychom měli mít tento konečný cíl na mysli, kdykoliv se proti nám postaví něco, co v nás vyvolává odpor, pocit křivdy a nespravedlnosti.

K Pane Ježíši, nauč nás vidět za našimi těžkostmi krásu,
která má z toho vzejít, dobro, které ty plánuješ.

K Ukřížovaný Ježíši,
L smiluj se nad námi.

2. Za hřích, jehož já jsem neuměl se zříci, / na smrt Pána vydal vladař nevěřící. / Nestačilo ani kruté zbičování, / pod břemenem kříže Kristus Pán se sklání.

2. zastavení: Ježíš bere na sebe kříž

K Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme ti,
L neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Stokrát jsme si ověřili, že je kříž těžký
tehdy, když ho odmítáme a odstrkujeme - a on
stejně znova dopadá na naše ramena a stejně
mu nemůžeme uniknout. Ježíš ho dobrovolně
přijal, věděl, že tak zachrání svět. To, pro
co se rozhodneme, je snazší!

K Pomoz naší vůli, Pane Ježíši, aby
souhlasila s křížem, který nám nabízíš. Ať
myslíme víc na ty, kterým můžeme nesením
kříže prospět k radosti, než na naše trápení.

K Ukřižovaný Ježíši,
L smiluj se nad námi.

*3. Neunese tíhu kříže potupného, / protože lpí na něm hříchy světa všeho. / Na kolena klesá
za všechny, kdo hřeší, / za ně znovu vstává k pouti stále těžší.*

3. Ježíš poprvé padá pod křížem

K Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme ti,
L neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Mohl mít v sobě Ježíš radost, když ležel v
prachu cesty? Ale radost není jen smích na
rtech nebo zpěv v srdci. Radost je také v
důvěře, v lásce, v jistotě, že nic, ani
slabost, ani konec sil, ani pád a pocit
bezvýchodnosti neubírá nic na skutečnosti, že
Bůh je blízko a že nás má rád. A miluje právě
ty slabé a vyčerpané. Tohle vědomí pomáhá
vstát a začít znova.

K Pane Ježíši, ať nikdy nepochybujeme o Boží
lásce a ať začínáme s novou důvěrou.

K Ukřižovaný Ježíši,
L smiluj se nad námi.

4. Ach, kdo změří bolest matky, která vidí / syna zmučeného tupou zlobou lidí! / Je to i mé záští, rouhání a pýcha, / pro něž matka svatá nad svým synem vzdychá.

4. zastavení: Ježíš potkává svou Matku

K Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme ti,
L neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Ježíš potkal na své cestě Matku. Věděl, že aspoň někdo mu rozumí, že na něho aspoň někdo myslí s láskou. Ale co když někdo nemá nikoho na blízku? Co potom? Kde je důvod k radosti? Ježíš, dřív než zemřel, nás všechny svěřil své Matce. Nikdo z nás tedy není sám, protože se o nás stará Ježíšova Matka.

K Pane, připomínej nám, že nejsme nikdy docela opuštěni, protože je s námi Panna Maria, Dej, ať jsme klidní v důvěře v tvou i její pomoc a lásku.

K Ukřižovaný Ježíši,
L smiluj se nad námi.

5. I když sám se katům Kristus neprotiví, / mají strach, že kříž svůj nedonese živý. / Šimona z Cyreny rázně přinutili / Pánu dopomoci k tajemnému cíli.

5. zastavení: Šimon z Cyrény pomáhá Ježíši nést kříž

K Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme ti,
L neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Kdyby se Šimon nabídl dobrovolně, bylo by to jiné. Ale přijmout nedobrovolnou pomoc je urážející. To spíš deptá, vzbuzuje hořkost, odpor. Jaký důvod k radosti mohou mít lidé vydědění, ostrčení, živení z milosti? Kde ji mají čerpat? V tom, že se podobají Ježíši!

K Pane, uklidni nás ve všech takových situacích, kdy nás naše nemohoucnost drtí a když si jí nechceme přiznat. Připomeň nám, že právě slabé nejvíce miluješ.

K Ukřižovaný Ježíši,
L smiluj se nad námi.

6. Jiná duše vroucí, nikým nevolaná, / stírá krev a špínu z tváře Krista Pána. / Kéž jak Veronice v bílou roušku kdysi, / navždy nám Pán vtiskne do srdce své rysy.

6. zastavení: Veronika podává Pánu Ježíši roušku

K Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme ti,
L neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Byla to nepatrná pomoc, a bolest a únav trvala dál, i když už Veronika dávno zmizela v davu. Ale Ježíše musela hřát její láska a ochota pomoci. Už viděl na cestu, už si osvěžil tvář, už nebyl tak docela sám.

K Pane, nauč nás neočekávat okamžité vyřešení všech problémů a pomoz nám, abychom se radovali i z maličností, které obohacují náš život.

K Ukřižovaný Ježíši,
L smiluj se nad námi.

7. Opuštěný pastýř nevěrného stáda / v samé městské bráně znovu těžce padá, / za krutost a křivdy, za zrady a zlobu / i za tajné hříchy obilných hrobů.

7. zastavení: Ježíš padá podruhé

K Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme ti,
L neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Ještě jsme nezvládli jednu obtíž a už je tu další. Není ani čas na vydechnutí. Všechno se na nás hrne, všechny denní úkoly, povinnosti, starosti a zavalují nás stejně jako Ježíše břemeno kříže. Také padl znova. Resignoval? Hledal východisko v úniku? V reptání, v prášcích, kávě, cigaretě? Utekl? Neměl kam, kříž zůstal trčet nad ním, stejně jako obtíže nad námi. Jediné řešení bylo znova vstát a znova kříž přijmout. Pasivita deptá. Souhlas osvobozuje. Aktivní svobodné nesení utrpení dává klid.

K Nauč nás, Pane, pochopit, že jen svobodný souhlas k Boží vůli nám dá sílu nést kříž. Pomoz nám, ať chápeme, že spolupracovat s tebou na záchraně světa je radostné.

K Ukřižovaný Ježíši,
L smiluj se nad námi.

8. Nářek žen ho zdvihná z trýznivého pádu, / Pastýř naposledy mluví k svému stádu: / Šetřte svoje slzy pro své vlastní viny, / plačte nad svým městem a nad svými syny.

8. zastavení: Ježíš potkává plačící ženy

K Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme ti,
L neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Máme kolem sebe řadu lidí, kteří žijí jinak, než bychom si přáli. Trápí nás to. Nevíme si s tím rady. Bere nám to radost. Cítíme se bezmocní. Ježíš se na své cestě setkal se ženami. Také věděl o jejich chybách a dokonce jim to řekl. Ale věděl, že účinnější než smutek a trápení je aktivní pomoc. Nesl svůj kříž za ně. Znal řešení.

K Dej, Pane, ať místo nářku a rozčilování neseme své obtíže za svoje blízké a důvěřujeme, že všechno těžké můžeme proměnit v jejich štěstí.

K Ukřižovaný Ježíši,
L smiluj se nad námi.

9. Cestu kamenitou Pán svou krví světlí; / až pod samou horou stihne ho pád třetí. / Jenom láska Boží, jež nám zhynout nedá, / i při tomto pádu Krista opět zvedá.

9. zastavení: Ježíš padá potřetí

K Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme ti,
L neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Obtíže cesty nebyly nic ve srovnání s tím, co Ježíše ještě čekalo, a přece už sama cesta byla vyčerpávající. Jako člověk už nezmohl nic. Ležel znova v prachu postrkovaný vojáky. Ale chtěl splnit svoje poslání, dojít až na vrchol a tak se přece zvedl. -Sami v sobě nezvládneme nic. Ale jsme přece spojeni s Kristem! V nás žije Bůh. Jeho silou se můžeme také zvednout a pokračovat v cestě.

K Pane Ježíši, věříme, že s tebou můžeme překonat i to, co jinak nelze zvládnout. Dej, ať nacházíme klid a radost v jistotě, že nám vždycky pomůžeš.

K Ukřižovaný Ježíši,
L smiluj se nad námi.

10. *O vše oloupený hříšníky a katy, / ztrácí Pán i chudé, zkrvavené šaty. / Neskryje nás oděv prostý ani drahý: / jak se nahý zrodil, zemře člověk nahý.*

10. zastavení: Ježíšovi svlékají šaty

K Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme ti,
L neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Vidíme už to poslední- jak Ježíše zbavují šatů. Ale před tím už ho zbavili svobody, matky, přátel, cti, zdraví, síly- to všechno musel Ježíš dát, aby splnil Otcovu vůli. Ta byla to jediné, na čem lpěl. K tomu máme také dojít, ale zatím se vážeme na spoustu drobností. Každé vzdávání se něčeho nás bolí. Nedovedeme dávat rádi a ještě hůř ztrácíme, když nás o něco obírají jiní. Ztrácíme klid, dobrou pohodu, bojujeme sami se sebou a radost nám mizí.

K Pane Ježíši, pomoz nám dívat se výš! Pomoz nám vidět za vším, co nás ochuzuje Boha, který nás chce docela pro sebe. Je to Jeho láska, která chce spálit všechny překážky a být milován je přece radost.

K Ukřižovaný Ježíši,
L smiluj se nad námi.

11. *Na kmen sukovitý, oltář lásky Boží, / klade se Král světů se svým věncem z hloží. / Jeho údy svaté, proniknuté hřeby, / jsou most nad propastí, jenž nás vede k nebi.*

11. zastavení: Ježíš je přibit na kříž

K Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme ti,
L neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Je tolik nemocných. Tolik trpících. Tolik opuštěných. Možná, že i my se jednou ocitneme v řadách těch, pro které se život stal jednou bolestí. Den po dni, noc po noci, stále stejné utrpení nebo ještě se zhoršující. Kam se rozplyne Ježíšova zvěst lásky? Jak hluboko je v takových chvílích zasutá radost pod silnou bolestí! Ježíš to také musel prožít, když se jeho muka stupňovala každým úderem kladiva. Míváme v životě lidi, které máme rádi a které se snažíme napodobit. Jejich osobnost je strhující a radujeme se z každého úspěšného pokusu se jim v něčem podobat. Utrpení a bolest nás připodobňují Kristu.

K Dej, Pane Ježíši, aby nás myšlenka na tebe
a tvou lásku posilovala a potěšovala i ve
chvích velkých bolestí.

K Ukřižovaný Ježíši,
L smiluj se nad námi.

*12. Ale dřív, než ten most šťastně překročíme, / pro náš věčný život Pán smrt časnou přijme; / když
tvé první Ano, Matko, svatá Panno, / dozní v těžký povzdech: Již je dokonáno.*

12. zastavení: Ježíš na kříži umírá

K Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme ti,
L neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Je zlé vidět někoho trpět! A je tolik
lidí, kteří ošetřují nemocné, tolik těch,
kteří chodí do nemocnice za svými přáteli
nebo nejbližšími. Je obrovský počet těch,
kteří umírají. Samý smutek, strach, beznaděj,
opuštěnost. Usilujme o to, udělat ze svého
života něco krásného. Splnit Boží plán, tak
jako ho splnil Ježíš. Každý den ho plníme
kousek. Ale ve smrti máme možnost dát se
docela. Nabídnout Bohu všechno. Vystoupit až
na vrchol. Překročit práh a setkat se s
Bohem. Copak na tom může být něco smutného?

K Podej nám ruku, Pane, až budeme umírat,
abychom s plným vědomím a s radostí
překročili práh a šli za tebou.

K Ukřižovaný Ježíši,
L smiluj se nad námi.

*13. Vše je dokonáno, matka nese břímě: / mrtvé tělo syna chová na svém klíně. / Všechny hříchy
světa, všechnu jeho spásu / chová na kolenou do skonání časů.*

13. zastavení: Ježíš sňat s kříže

K Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme ti,
L neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Ti, co drželi zas na chvíli Ježíše v
náručí, byli smutní. Ztratili někoho, v kom
měli oporu. V jeho přítomnosti pocítovali
bezpečí a radost. Ale smrt je o to oloupila.
Myslíme vždycky na to, co ztrácíme a
zapomínáme, co nachází ten, kterého jsme
milovali. Ale láska víc myslí na druhého.

K Dej, Pane Ježíši, ať u smrtelného lože svých drahých i v prázdnostech dní potom se dovedeme radovat ze štěstí, které se jim otevírá, a ať tak překonáme vlastní stesk.

K Ukřižovaný Ježíši,
L smiluj se nad námi.

14. Ti, kdo za života při svém Pánu stáli, / mrtvé tělo nesou do kalvarské skály. / Za tu službu lásky, co mu prokázali, / brzy je oslaví Kristus zmrtvýchvstalý.

14. zastavení: Ježíš je uložen do hrobu

K Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme ti,
L neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Někdy se nám zdá, že jsme udělali všechno, co jsme mohli, ale výsledek není vidět. Nervozně čekáme a jsme v pokušení propadnout skleslosti. Ale u Ježíšova hrobu, který byl tak důkladně uzavřený a který se přece otevřel a naplnil září, se učíme klidnému důvěřivému čekání.

K Spoléháme na tebe, Pane Ježíši, svěřujeme se ti. Neopouštěj nás!

K Ukřižovaný Ježíši,
L smiluj se nad námi.

Závěr

Pane, nyní mě propouštíš ze svatého okruhu svého utrpení. Vracím se opět do denního života. Naučil jsi mě, že naše utrpení není nějaké temné otroctví, proti němuž se marně vzpíráme, nebo pro něž malomyslníme a zoufáme. Je hořké, přichází však od Boha a je určeno k dokonalosti naší spásy. Naučil jsi mě, jak mám nést svůj kříž: s důvěrou v Boha a s láskou k němu. Též jsi mě naučil, jak mohu přemoci kříž: když jej v lásce přináším za druhé. Vepiš mi tedy tuto svatou pravdu hluboko do srdce, abych ji nikdy nezapomněl. A učiň, aby se stala živou zvláště pak, když přijde čas, v hodině nesnází. Pak budu myslet na to, cos mi dnes řekl, a také podle toho jednat.

Amen.

Píseň: Svatý Bože, svatý silný, svatý nesmrtelný....